

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Constans Defensio, Ex S. Scriptvra, Et Vera Catholica
Doctrina, Atqve Observatione Vniuersalis Christianæ
Ecclesiæ Deliberationis de Christiana Reformatione**

Bucer, Martin

Genevae, 1613

Forma administrationis S. Cœnæ vsurpata temporibus D. Chrysostomi, &
ab eodem conscripta, homilia 18. in secundam Epistolam ad Corinthios
106

urn:nbn:de:hbz:466:1-34315

pugnant, cum hac veteri forma Ecclesiæ conferre, tantoque postea felicius suam de illis sententiam pronunciare.

*Forma administrationis S. Cœnæ usurpata temporibus D. Chryso-
stomi, & ab eodem conscripta. Homilia XVIII. in se-
cundam Epistolam ad Corinthios.*

CAP. CVI.

Hic autem ubi nihil differt Sacerdos à Subdito, ut quando fruendum est horrendis mysteriis: similiter enim omnes, ut illa percipiamus digni habemur: Nam sicut in veteri lege partem quidem Sacerdos comedebat, partem autem populus, & non licebat populo participem esse eorum, quorum particeps erat Sacerdos. Sed nunc non sic, verum omnibus vnum corpus proponitur, & poculum vnum. Quin & in precibus, Viderit quis populum multum simul offerre, cum pro Energumenis, tum pro pœnitentibus: communes enim preces à Sacerdote, & ab illis fiunt, & omnes vnâ dicunt orationem, orationem misericordia plenam.

Iterum ubi excluderimus à Sacerdotalibus ambitibus eos, qui non possunt esse participes sanctæ mensæ, alia faciendâ est oratio, & omnes similiter super terram iacemus, & omnes similiter surgimus, quando iterum pax communicanda, omnes similiter salutamus.

In iisdem iterum horrendissimis mysteriis benè precatur Sacerdos populo, & benè precatur populus Sacerdoti. Nam cum spiritu tuo, nihil aliud est quàm hoc, Ea quæ sunt Eucharistiæ, hoc est, gratiarum actionis communia sunt omnia: neque enim ille solus gratias agit, sed etiam omnis populus. Prius enim accepta illorum voce, deinde congregatis illis, ut dignè & iustè hoc fiat, incipit Eucharistiâ.

Et quid miraris, si cum Sacerdote populus loquitur? ubi sanè & cum illis Cherubim, & supernis potestatibus communiter sanctos illos hymnos personant.

Hæc est forma Missarum, quæ tēporibus Chryso-stomi obseruata fuit: cum qua per omnia concordat, quicquid indicij Latinarum formarū reperitur in scriptis S. Patrum, Cypriani, Hieronymi, Augustini, Gregorij. In hoc officio omnia cum fidei populo, & ad ædificantem eius intellectum, non peregrina lingua, ut nunc, peragebantur. Consimiliter in vna congregatione non plura, quàm vnum Officiū eodem tempore administrabantur, de eoque semper aliqui saltem, & ambo Sacramenta percipiebant. Tota verò offerendi ratio in eo posita erat.

Quod fideles dona sua, ac munera pro pauperibus eò adferebant, Dominoque per Sacerdotem offerbant, hoc est, in honorem eius continebant, vnâ cum oratione & gratiarum actione, gratæque sacrificij Domini nostri Iesu Christi, semel in cruce oblatis, annūciatione & cōmémoratione: quo fides in Christū Dominū nostrū in omnium animis cōfirmaretur, & p̄ dilectionē ad omnia bona opa efficacior rediretur. nemōq;

externo tantum opere S. Cœnæ confideret: quin potius omnes sermone monerentur, quod ad iudicium & cō demnationem omnibus inferuiat, qui sine vera fide ei presentes interfint. Hæc omnia clara sunt.

Iam iudicet quiuis Christianus, an non missis antiquorum Christianorum, dicta ratione ac forma obseruatis, Aduersariorum Missæ ex diametro repugnant, Christianæ verò Reformationis forma in omnibus substantialibus partibus consentiat. Etiam si enim signum adoletionis incensi in ea ordinatum non sit, sicut nec osculum pacis: perspicuum tamen est, hæc signa non esse necessaria, & neque apud Aduersarios, quemadmodum apud veteres, vsurpata significatio ac virtus ipsa talium signorum, in qua totius negotij cardo vertitur, non est in libro Reformationis prætermissa. Porro quamuis edificans sanctorum Apostolorum & Martyrum memoria, quæ sit publica nominum ipsorum recitatione, ad hanc actionem in libro Reformationis, ordinata non sit, commodiori tamen, & ad ædificationem vtiliori loco & tempore celebranda est instituta. Ad veram oblationem & communionem, item nõ quis S. Cœnæ præsens adsit, nisi ad fructuosam eius perceptionem idoneus, fideliter hortatur Reformationis liber. Forma igitur, quæ in eo proposita est, & S. Scripture, & priscarum Ecclesiarum obseruationi concordat: quod facillè cuiuis Christiano apparebit, qui ea quæ hæcenus in hac materia disputata sunt, penitus inspicere, diligentiusque examinare volet. Nihilominus tamen ad reprehensionem Aduersariorum, breuiter ac summam ordine respondebimus.

Apologia libri Reformationis, contra accusationes Aduersariorum, in negotio S. Cœnæ.

CAP. CVII.

Cito accusationes Aduersarij instituunt.

Prima est, Librum dicere, Christum Cœnam suam tantum communionis causa instituisse, & in prima sua Cœna non obtulisse.

Ad hanc accusationem superius satis responsum est, in articulo de quatuor Oblationibus in Missa. Constat Dominum de Sacramentis corporis & sanguinis sui non dixisse, Offerre ea Patri, sed *accipite, comedite, bibite, & Hoc facite in mei commemorationem.* In quibus verbis nullum habetur præceptum de oblatione corporis & sanguinis Christi.

Quod si Gratiarum actio oblatio est: & corpus ac sanguinem in S. Cœna offerre dicimur, quando cum gratiarum actione annunciatum ac commemoratur, quomodo hoc corpus & sanguis in ara crucis pro nobis oblatus sit, sicut S. Patres interdum loqui solent, tunc liber Reformationis non contradicit, Dominum in prima sua Cœna obtulisse, hoc est, gratias egisse, nobisque vt eodem modo offeramus præcepisse, hoc est, Deo Patri & sibi gratias agamus, quod corpus & sanguinem suum pro nobis in cruce immolauerit.

Verbis.